

4.2.2014

B7-0155/2014

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja avalduse alusel

vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 2

Olukord Süürias
(2014/2531(RSP))

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Mairead McGuinness, Cristian Dan Preda, Ria Oomen-Ruijten, Roberta Angelilli, Arnaud Danjean, Tokia Saïfi, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Francisco José Millán Mon, Alf Svensson, Jarosław Leszek Wałęsa, Monica Luisa Macovei, Marietta Giannakou, Anna Ibrisagic, Michèle Striffler, Eleni Theocharous, Eduard Kukan, Laima Liucija Andrikienė, Michael Gahler, Davor Ivo Stier, Tunne Kelam, György Schöpflin, Andrzej Grzyb, Nadezhda Neynsky, Elena Băsescu, Andrej Plenković, Salvador Sedó i Alabart, Marco Scurria
fraktsiooni PPE nimel

B7-0155/2014

**Euroopa Parlamendi resolutsioon olukorra kohta Süürias
(2014/2531(RSP))**

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Süüria kohta,
- võttes arvesse välisasjade nõukogu järeldusi Süüria kohta, eelkõige 20. jaanuari 2014. aasta järeldusi, võttes arvesse Euroopa Ülemkogu järeldusi Süüria kohta,
- võttes arvesse liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ja komisjoni asepresidendi Catherine Ashton avaldusi Süüria kohta ja eelkõige tema 22. jaanuaril 2014. aastal Süüria-teemalisel Genfi II konverentsil tehtud märkusi,
- võttes arvesse rahvusvahelise koostöö, humanitaarabi ja kriisiohjamise voliniku Kristalina Georgieva avaldusi Süüria kohta,
- võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu 27. septembri 2013. aasta resolutsiooni nr 2118 Süüria keemiarelvade hävitamise kohta, võttes arvesse lõplikku raportit, mille ÜRO missioon keemiarelvade väidetava kasutamise uurimiseks Süüria Araabia Vabariigis avaldas 12. detsembril 2013. aastal,
- võttes arvesse ÜRO Inimõiguste Nõukogu 27. septembri 2013. aasta resolutsiooni inimõiguste ja humanitaarolukorra pideva ja tõsise halvenemise kohta Süürias,
- võttes arvesse Süüria Araabia Vabariigi küsimustega tegeleva ÜRO sõltumatu rahvusvahelise uurimiskomisjoni 11. septembri 2013. aasta aruannet,
- võttes arvesse ÜRO peasekretäri 22. jaanuari 2014. aasta Süüria-teemalisel Genfi II konverentsil tehtud sissejuhatavaid ja lõppmärkusi,
- võttes arvesse 1948. aasta inimõiguste ülddeklaratsiooni,
- võttes arvesse kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelist pakti, majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste rahvusvahelist pakti, piinamise ning muu julma, ebainimliku või inimväärikust alandava kohtlemise ja karistamise vastast konventsiooni, lapse õiguste konventsiooni ja selle fakultatiivprotokolli laste kaasamise kohta relvastatud konfliktidesse ning genotsiidi vältimise ja selle eest karistamise konventsiooni, mille kõigiga Süüria on ühinenud,
- võttes arvesse 1949. aasta Genfi konventsioone ja nende lisaprotokolle, (Haagi konventsiooni) 17. juunil 1925. aastal Genfis allkirjastatud Genfi protokolli lämmatavate, mürgiste või neile sarnanevate gaaside ja bakterioloogiliste vahendite sõjas tarvitamise keelu kohta ning keemiarelvade keelustamise konventsioonis esitatud nõudeid,
- võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,

- A. arvestades, et Süüria-teemaline Genfi II konverents avati ÜRO peasekretäri poolt 22. jaanuaril 2014. aastal, kusjuures selle eesmärk on saavutada konfliktile poliitiline lahendus Süüria valitsuse ja opositsiooni vahel kõikehõlmava kokkuleppe sõlmimise abil Genfi kommünikee täielikuks rakendamiseks;
- B. arvestades, et ÜRO andmetel on alates Süürias rahumeelsete meeleavaldajate vägivaldse mahasurumise alustamisest 2011. aasta märtsis tapetud rohkem kui 100 000 inimest, kellest suurem osa olid tsiviilisikud; arvestades, et ÜRO humanitaarasjade koordineerimisbüroo (OCHA) andmetel on saanud rohkem kui 6,5 miljonist inimesest riigisisised põgenikud ning Süüriast on eelkõige Türki, Jordaaniasse, Liibanoni, Egiptusesse ja Iraaki pagenud rohkem kui 2,3 miljonit inimest;
- C. arvestades, et Süüria režiim rikub ulatuslikult inimõigusi rikkumiste näol, mis hõlmavad veresaunasid ja muid õigusvastaseid tapmisi, omavolilisi vahistamisi ja ebaseaduslikke vabadusevõtmisi, pantvangide võtmist, inimeste sunnitud kadumisi, vangide hukkamisi, süstesüsteemset piinamist ja väärkohtlemist, seksuaalvägivalda ja lapse õiguste rikkumisi;
- D. arvestades, et Süüria režiim on tsiviilisikute vastu suunatud karistuspoliitikana hävitanud terveid piirkondi; arvestades, et linnaalade ulatusliku hävitamisega on kaasnenud meeleheide ja tsiviilisikute märkimisväärsed väljasaatmised;
- E. arvestades, et kõnealuse režiimi vastased jõud panevad toime kohtuväliseid kiirhukkamisi ning muid inimõiguste rikkumisi; arvestades, et režiimi vastu võitleb kuni 1 200 eri rühmitust;
- F. arvestades, et tulemuslik humanitaarabi andmine ei ole Süürias võimalik julgeolekuolukorra, takistatud juurdepääsu ja infrastruktuuripiirangute tõttu;
- G. arvestades, et teisel rahvusvahelisel Süüria rahastajate konverentsil, mis toimus 15. jaanuaril 2014. aastal Kuveidis, lubasid rahastajad eraldada 2,4 miljardit USA dollarit, sealhulgas andsid EL ja selle liikmesriigid lubaduse 550 miljoni euro eraldamiseks;
- H. arvestades, et 12. detsembril 2013. aastal järeldas missioon keemiarelvade väidetava kasutamise uurimiseks Süüria Araabia Vabariigis, et 2013. aastal kasutati keemiarelvi sõdurite ja/või tsiviilisikute, sealhulgas laste vastu; arvestades, et 27. septembril 2013. aastal võeti ühehäälselt vastu ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioon nr 2118, milles muu hulgas kiideti heaks Süüria keemiarelvade kiire hävitamise programm, mis tuleks ellu viia 30. juuniks 2014;
- 1. toetab täielikult Süüria-teemalist Genfi II konverentsi, mis peaks olema esimene samm protsessis, millega jõutakse konflikti poliitilise lahenduseni; on veendunud, et püsiva lahenduse praegusele Süüria kriisile saab saavutada ainult Süüria juhitud kaasava poliitilise protsessiga, mida toetab rahvusvaheline üldsus; rõhutab, et riigis on vaja tõelist poliitilist üleminekut, pöörates seejuures tähelepanu inimeste püüdlustele vabaduse ja demokraatia poole; kutsub kõiki osapooli üles tõelistes läbirääkimistes konstruktiivselt osalema; tunneb heameelt kohtumiste üle, mis toimusid Süüria valitsuse ja opositsioonirühmituste esindajate vahel ÜRO ja Araabia Riikide Liiga ühise eriesindaja Lakhdar Brahimi juuresolekul ning kus arutati muude teemade hulgas

olukorda ümberpiiratud Homsis linnas; tunneb heameelt asjaolu üle, et pooled on jõudnud esialgsele kokkuleppele, mis võimaldab humanitaarabi toimetamist Homsis ning võimaldaks naistel ja lastel lahkuda oma sõja poolt laastatud aladelt; väljendab pettumust asjaolu üle, et tegelikkuses ei ole toimunud mingisugust arengut ÜRO abikonvoide Homsis linna lubamise või tsiviilisikutel ümberpiiratud linnast lahkumise lubamise osas; rõhutab, et tänu Damaskuses asuvat Yarmouki pagulaslaagrit käsitlevate läbirääkimiste tulemustele on selle elanikele toimetatud natuke abi; märgib, et esimestel kõnelustel tõsist läbimurret ega suurt muutust kummagi poole seisukohtades ei täheldatud; märgib positiivselt asjaolu, et kõneluste teine voor peaks toimuma 10. veebruaril 2014. aastal; tunneb heameelt Lakhdar Brahimi avalduse üle, milles ta väljendas lootust, et „me püüame teha natuke õppida ja vaatame, kas suudame järgmiseks istungiks teha paremaid korraldusi”;

2. tunneb heameelt selle üle, millist tähtsust omistab EL tööle, mida tehakse Genfi protsessis usaldust suurendavate meetmete edendamisel, mis läbi saaks otsest kasu kohalik elanikkond ja suureneksid konverentsi eduvõimalused; märgib, et usaldust suurendavate meetmete hulka võiksid näiteks kuuluda kohalike vaherahusid käsitlevad kokkulepped, teatavate linnaalade ümberpiiramise lõpetamine humanitaarabi parema kohaletoimetamise võimaldamise eesmärgil ning omavoliliselt kinnipeetavate vangide vabastamine või kinnipeetavate vahetamine;
3. mõistab kõige karmimalt hukka igasuguse vägivalla kasutamise, süsteemse piinamise, vangide hukkamise ning inimõiguste ja rahvusvahelise humanitaarõiguse laiaulatuslikud rikkumised Süüria režiimi poolt; mõistab hukka igasugused relvastatud opositsioonirühmituste poolsed inimõiguste rikkumised;
4. on sügavalt mures tsiviilisikute vastu suunatud jätkuvate ja valimatute verevalamiste pärast; väljendab muret konflikti täiendava militariseerimise ja ususektide vahelise vägivalla pärast;
5. nõuab igasuguse vägivalla lõpetamist Süürias; toonitab asjaolu, et see nõue esitati ka Genfi II konverentsil; rõhutab, et Süürias ulatuslikke, süsteemseid ja jõhkraid inimõiguste rikkumisi toime pannud isikud tuleb vastutusele võtta ja kohtu ette tuua; toetab kõikidele Süürias asuvatele välisjõududele, kaasa arvatud Hezbollah võitlejatele suunatud ELi üleskutset riigist viivitamatult lahkuda; väljendab muret äärmusluse ja äärmusrühmituste leviku pärast Süürias; tunneb muret kõigi haavatavate elanikkonnarühmade ning usu- ja etniliste vähemuste, sealhulgas kristlaste raske olukorra pärast; rõhutab, et kõigil osalejatel on kohustus kaitsta kõiki Süürias esindatud eri vähemusi;
6. avaldab kaastunnet ohvrite perekondadele; tunnustab Süüria elanike vaprust ning väljendab uuesti oma solidaarsust nende võitluses vabaduse, inimväärikuse ja demokraatia eest;
7. kutsub kõiki konflikti osalisi üles soodustama humanitaarabi ning toetuse andmist kõikide võimalike kanalite kaudu, sealhulgas piiri- ja konfliktiuüleselt, ning tagama kõikide meditsiini- ja humanitaartöötajate turvalisuse;
8. tunneb heameelt, et alustatud on kemikaalide Süüriast väljaviimist nende hävitamise

eesmärgil; rõhutab, et järgmise sammuna peab Süüria valitsus võtma kiireid ja otsustavaid meetmeid, et täita kõik oma kohustused ja lubadused ning teha seda vastavalt ajakavale, mis lepiti kokku ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonis nr 2118 ja Keemiarelvade Keelustamise Organisatsiooni täitevnõukogu otsustega;

9. nõuab veel kord, et EL toetaks turvapaikade loomist Türgi-Süüria piiril ja võimaluse korral ka Süürias, samuti humanitaarkoridoride loomist rahvusvahelise üldsuse poolt;
10. kutsub eelkõige Venemaad ja Hiinat kui ÜRO Julgeolekunõukogu alalisi liikmeid üles täitma oma kohustust ja hõlbustama humanitaarküsimusi käsitlevate resolutsioonide vastuvõtmist; kordab oma üleskutset, et ÜRO Julgeolekunõukogu pöörduks ametliku uurimismenetluse eesmärgil Süüria olukorra asjus Rahvusvahelise Kriminaalkohtu poole;
11. avaldab vastuvõtvatele kogukondadele ja Süüria naabritele, eelkõige Jordaaniale, Liibanonile, Türgile ja Iraagile tunnustust nõukuse eest, millega nad on suutnud oma riigis valitseva relvakonflikti eest põgenevatele Süüria elanikele varjupaika ja humanitaarabi anda; kordab oma muret Süüria konflikti naaberriikidele ülekanduva mõju pärast seoses humanitaarkriisi, stabiilsuse ja julgeolekuga; tuletab meelde ühtse reageerimise vajadust, et toetada vastuvõtvaid riike, hõlmates humanitaar-, arengu- ja makromajanduslikku abi;
12. tunneb heameelt Kuveidis lubatud 2,4 miljardi USA dollari üle ja kutsub rahastajaid üles täitma kiiresti konverentsil antud lubadused; tunneb heameelt ELi ja selle liikmesriikide kui suurimate rahalise abi andjate võetud kohustuste üle;
13. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale ja komisjoni asepresidendile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO peasekretärile ning kõikidele Süüria konflikti osalistele.